

השבוע חל יום השואה הבינלאומי

יום הזיכרון הבינלאומי לשואה

נקבע על ידי העצרת הכללית של האו"ם ב-1 בנובמבר 2005.

ההחלטה מספר 60/7 נושאת את הכותרת "זיכרון השואה" וכוללת בסעיפי המבוא שלה, אזכור של ההכרזה האוניברסלית

בדבר זכויות אדם, מגילת האומות המאוחדות,

ואת האמנה לענישה ומניעת רצח עם.

כמו כן מאזכרת ההחלטה

את המושב המיוחד ה-28 של העצרת הכללית

שהתקיים ב-24 בינואר 2005,

וכן מאזכרת כי בשואה נרצח שליש מהעם היהודי.

גיליון מס' 2393 * ל' בשבט תשע"ד * 31 ינואר 2014

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

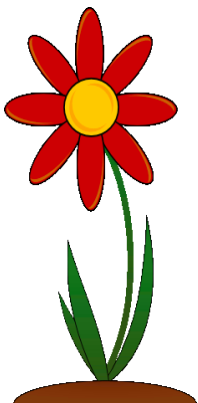
גב' הילדה ברק רות איתם (נכדה-ארנברג)	3.2	גליל רוזנקרנץ אסתר חרוש (נינה-וوترמן) גלית סולומון אבישי עומר	7.2
בוב ויניו ליהי רוזנקרנץ רננה חביבי	4.2	לירון סננס נופר כהן (נכדה-מרקס) דניאל ארנברג (נכדה) מיטל גלוק	8.2
רותי ארז איה פרחי (נכדה-וوترמן) נעם שגב-קרופר שני שוער (נכדה עמית)	5.2		
איליין איסטון טל אשכנזי אור-משה פרחי (נכד-וوترמן)	6.2		

מזל-טוב!

ימי נישואין

ארי וגלעד שטיינר	2.2
פנינה וירון זאבי	8.2

נזכור			
ב	באדר תשמ"ג	15.2.83	גב' רג' פרידלנדר
ד	באדר תשמ"ז	5.3.87	צבי לוינסון
ד	אדרא' תשס"א	27.2.01	מר אמיל פרנק
א	אדר א' תש"ס	8.2.00	גב' אסתר סולומון
ו	אדר א' תשי"ט	14.2.59	צבי שחורי
ו	אדר א' תשס"ח	12.2.08	ריבה בן-נתן

פירורים של סוף ינואר

מה קורה, איפה הגשם? כמה טיפות פה, כמה טיפות שם, ותקווה גדולה שבקרוב יבואו עננים מלאים, שיזכירו לנו מה זה חורף ויתנו סוף סוף סיבה לפתוח את המטריות. בינתיים, קבלו גשם של פירורים:

תום מעיין שלנו חזר ארצה מלימודיו בארה"ב, כדי להתגייס לצה"ל. במקביל לשירות הצבאי שלו, הוא גם הצטרף לשורות הפועל ירושלים, הקבוצה שמובילה את טבלת ליגת העל בכדורסל. הוא ישחק לצידם של ליאור אליהו, יותם הלפרין, ועוד רבים וטובים. אנחנו סומכים על תום, שנוסף על תרומתו החשובה להצלחת הקבוצה, הוא גם ינצל את הזמן כדי ללמוד ולהשתפר. השבוע הוא טס עם הקבוצה לקייב, למרות המהומות שם, נאחל לו שיחזור הביתה בשלום – ועם ניצחון. אז אנחנו על המפה, ואנחנו נשארים על המפה (נא לקרוא במבטא אמריקאי כבד).

מזל טוב לנירה קורן, שהתמנתה לאשת הקשר בין הקיבוץ להרחבה. "אני מודעת לחשיבותו של התפקיד הזה ואעשה את הכל כדי להיטיב את הקשר בין תושבי השכונה לקיבוץ", אומרת נירה, ומוסיפה – "בימים אלו ממש מתנהל תהליך גישור בין הקיבוץ לתושבי ההרחבה ואני לא מתכוונת להתערב בתהליך זה, לעת עתה. אני מתכוונת לפגוש את כל תושבי ההרחבה כדי לקבל תמונה מלאה ועדכנית על המצב שם, ועד אז – תאחלו לי בהצלחה", דברי נירה. ואכן אנחנו מאחלים לך הצלחה בתפקידך, ומי ייתן ותצליחי לנקות את האוירה ולהעלות את הקיבוץ וההרחבה על דרך של הידברות ושיתוף פעולה.

משהו טוב קורה בימים אלו ברחבי הקיבוץ – קול הלמות פטישים מלווה את תנופת הבניה שלא ידענו כמותה מזה זמן רב. בניות חדשות, הרחבות, סלילת כבישים ומדרכות – מזל טוב.

מזל טוב לגם באי המפגש – השבוע הם קיבלו ספות חדשות – תוספת יפה ואלגנטית למקום. הספות התקבלו בברכה על ידי הישבנים, והנסיינים המסורים מסרו, כי הספות לא רק יפות אלא גם נוחות גם לשיבה וגם לקימה. תתחדשו!

עוד במפגש – במסגרת "מפגשים משלנו" המתקיימים אחת לחודש ומביאים הרצאות של אנשים מתוך קהילתנו, התקיימה הרצאה של יוחאי וולפין בנושא – איך להישאר בריאים. ההרצאה היתה מרתקת, ולמדנו על להיות מאושרים, למצוא משמעות לחיים, לדעת להרגיש, אבל גם לשחרר את הרגש, והכי חשוב – לאכול טוב ולישון טוב. כמה פשוט, כמה חשוב.

במסגרת להרגיש טוב, נמסר לנו שאדי נמינוב נמצא כעת בבית אבות נאות טבריה, שזה לא רחוק בכלל, ומאוד ישמח לביקורים. אז אם נוסעים לטבריה,

אתם יותר ממוזמנים. המקום נמצא קצת מעל אגד, ולפרטים ובכלל אפשר לתאם עם דורית.

ביום שבת נחגגה ברוב שמחה מסיבת בר המצוה של מיכאל יצחקי. האירוע נחגג במועדון, שהפך לבית כנסת. ספר התורה הוצא ממקומו, נערכה תפילה ומיכאל עלה לתורה. שמענו שהיה מרגש מאוד, בעיקר עבור המשפחה, שמוסרת תודה גדולה לכל החברים שבאו וחגגו וכיבדו את האירוע, וגם לצילה על הסיוע במועדון.

יומיים קודם פתח עוד בן כיתת "אגמון" את שנת בר המצוה שלו – גידי בר-דוד עלה לתורה בבית כנסת ברמת גן ביום חמישי, וביום שישי בבוקר הניח תפילין בכותל, עם המשפחה כמובן. מזל טוב גדול גם מאיתנו, לגידי וגם למיכאל, עלו והצליחו! מזל טוב להורים ולמשפחה כולה.

מזל טוב מגיע גם לאלישבע לבית שוורץ, שהגיעה מתל אביב עם ההורים אסי (בן ואח של) ושושנה עד לפארק שלנו וזה כדי לחגוג יומהולדת שנתיים. הגיעו חברים וילדים של חברים וגם הסוסה אביבה, שהרכיבה על גבה את מי שרצה. נמסר לנו שהיה מאוד כיף ונעים, כן ירבו ימי הולדת כיפיים בפארק.

ובמסגרת ימי ההולדת, אורה נמלי מגיעה מלונדון לחגיגת יום הולדת של איזי ואליס. ברוכה הבאה.

לאחר מספר חודשים של "חופשת לידה", חוזרות דנה במנולקר ואירנה זעפרני כל אחת לעבודתה. שיהיה בהצלחה בחזרה לשיגרה ובהסתגלות לשינויים החדשים, ובהצלחה גם לדויד הקטן שמצטרף למשפחתון של ארי ומעכשיו יטייל עם חברים בשבילי הקיבוץ.

הילדים בגן רימון שלמדו לפני כמה שבועות על חיים נחמן ביאליק, נסעו השבוע לחוות עוד קצת תרבות, להצגה על פי שיריו. מכיוון שההצגה תיערך לאחר סגירת הגיליון עוד אין לנו רשמים, אבל אנחנו בטוחים שזו חוויה מהנה ביותר.

נטיעות טו בשבט יתקיימו (אצלנו הירושלמים אומרים "בעזרת ה'") ביום שישי באחת עשרה בבוקר בהרחבה, בסמוך לביתה של רותי גדליזון. לאחר סדר ט"ו בשבט כהלכתו – כולל כיבוד (כדאי לבוא), ייערכו נטיעות של עצי ארץ ישראל. הביאו את המעדרים!

בשבת תתקיים במכינה שבת פתוחה למלששי"ם – מיועדים לשנת שירות. בשבת זו יבואו עשרות יבניקי"ם, ותלמידי המכינה יראינו אותם ויבחרו מתוכם את המצטרפים למכינה בשנה הבאה. שתהיה בחירה מוצלחת, וברוכים הבאים לכל המיועדים.

ונסיים בחדשה מכובדת – תמונה של מרק'י נמכרה בשבוע שעבר, בבית המכירות הפומביות "כריסטיס" אשר בלונדון. מתוך ויקיפדיה: "כריסטיס" הוא בית מכירות פומביות, מהמובילים בעולם. במסגרתו נמכרות יצירות של מיטב האמנים" (!). התמונה נמכרה על ידי בניו של האדם שקנה אותה ממרק'י – ובעצם מן הקיבוץ - לפני המון שנים, כך שאם אתם חושבים על המצלצלים, הם נשארים בלונדון, אבל הכבוד נשאר אצלנו וגם זה חשוב.

שיהיה שבוע מלא בחדשות טובות, גשמי ברכה, בריאות ושמחה. בשבוע הבא כותבים שבי וציונה, אז אם יש לכם משהו מעניין לספר, הם הכתובת.

שבת שלום, סמי ומיכל.

ט"ו בשבט
ביום שבת 2/1 בשעה 11.00
בהרחבה הקהילתית
הביאו מעדרים

הזמנה לכוס קפה ומאפה עם ברוך כהן

הציבור מוזמן

לשיחה מס' 3 עם המנכ"ל
 על דא ועל הא בענייני הקיבוץ.

ביום ששי 14/2/7

בשעה 09.00

במועדון החברים

ט"ו בשבט – חגיגת הדורות הבאים

לפני כשבועיים נסעתי בשמחה למשתלת קק"ל בצומת גולני להביא עצים לחלוקה לגננות שאני עובדת איתן בצפת ובמרום הגליל. בכל שנה אני עושה זאת, והשנה המשימה הייתה עוד יותר משמחת משני טעמים: א - השנה הבאה היא שנת שמיטה ולא אוכל להביא כי קק"ל לא יחלקו; ב - יום-יום אני עוברת שם למעלה ורואה בעצב רב שאין כמעט עץ שנשאר שלם מסופת השלגים, ובמשך ימים ושבועות מנקים ומפנים את כל מה שנשבר, וזה לא ייגמר בקרוב. פשוט כאב לב...אז דיברתי עם הגננות שאני מלווה על חשיבות העצים, וכל אחת תיקח אחראיות על כמה עצים עם הילדים, לנטוע וללמד, להחזיר את היופי הזה לגן וליישוב.

ואם כבר אני נוסעת למשתלה, הצעתי בשמחה להביא עצים לנטיעות שלנו, בכפר הנשיא, והצלחתי להשיג לנו מעל 60 עצים! מגוון בעיקר "בלעדי" – של עצים ארצישראליים, גליליים, אשר מקומם כאן איתנו, עצים שאנו אוהבים, שהם חלק מההיסטוריה של עם ישראל, שהם חלק מהמסורות העתיקות והחדשות, חלק מהילדות, מהתרבות של כולנו: חרובים, שקדיות, כליל החורש, זיתים, אלונים ועוד.

לצערי הרב אני מבינה שעצים אלו לא ניטע השנה – בכלל. נדהמתי. לכן אני רוצה לומר לכם את ה"אני מאמין" שלי בענייני עצים ואנשים וכדור הארץ:

מעבר לכל מה שאמרתי קודם על העצים הארצישראליים, ומעבר לכל מה שכל ילד לומד בגן על שימוש העץ וחשיבות העץ, ידוע גם שעצים הם הריאות של העולם. כן, ריאות לנשימה. ללא עצים אין מספיק חמצן, וידוע גם שכבר כרתו את רב יערות הגשם – כרתו בשביל רהיטים ונייר (ולא נטעו במקומם), כרתו

כדי לזרוע תירס (לתעשייה, לא למזון), כרתו כדי ליצור מרעה לפרות ולכבשים (שמזהמים יותר ממכוניות!), ובעולמנו יש חָסֶר עֵנֶק בעצים.

כל אחד מאיתנו הוא חלק ממה שהאינדיאנים קראו קשר "7 הדורות". יש לנו את הפוטנציאל לגעת 3 דורות אחורה ו-3 דורות קדימה. אז איך ניגע? מה חשוב לנו להעביר לנינים שלנו? איזה עולם נשאר להם? אילו ערכים נעביר להם? אילו חותמות נשאיר על עולמם?

אני אומרת שכל מי שנוטע עץ עושה מעשה לשמירת העולם, - האוויר, המגוון הביולוגי, המים, האדמה – של הנינים שיבואו. ומי שמזלזל בעץ, זורק אותו הצידה, דורך, כורת... גורע מעולם הנינים. אנו, ה"קיבוצניקים", גדלנו וגידלנו על הערכים של אהבה לעצים בלי קשר למה שקורה כרגע בכדור הארץ, ואנו יודעים איך לטפל בעץ – גם אם הוא קטן. אנו יודעים שהעץ לא משאיר "לכלוך" אלא רק טוב. העלים טובים לאדמה ולקומפוסט, לחיפוי גינות ולחידוש הקרקע. הפרי טוב לנו, לציפורים, לחרקים.... הענפים נותנים בית לציפורים שמביאות יופי לאוזנינו בין היתר... אפשר לשיר את שירת העץ עד מחרתיים....

את 64 העצים הבאתי לקיבוץ באהבה ואמונה שימצאו בית טוב לעשות את עבודתם בעולם. לכן אני מזמינה כל משפחה, כל תושב וחבר, כל ילד לבוא – בט"ו בשבט לטכס, או אחרי זה אלי, לבחור עץ או שניים, למצוא לו מקום בלב ובאדמה, בגינה, בחצר, בשטח ליד הבית. בואו נגדל ילדים שאוהבים עצים ובואו נגדל עולם בריא לילדים שלנו.

אורה המר

**אנו משתתפים בצער המשפחה
על פטירתה של**

**גרטי ורוד
ז"ל**

מראשונות כפר הנשיא

שלא ידעו עוד צער

"זיקנה אחרת בעולם מזדקן"

כך נקרא כנס הגרנטולוגיה בו הייתה לי זכות להשתתף בשבוע שעבר. הכנס התקיים במרכז הירידים בתל אביב והשתתפו בו כ- 1500 איש ואישה שעוסקים בתחומי עולמו של הזקן: רפואה, מחקר, טיפול, תעסוקה ורווחה. זהו כנס גדול, מושקע, מאורגן למופת, המתקיים אחת לשנתיים, ומטרתו להביא מחקרים חדשים על הזיקנה, לחשוף חידושים טכניים ולספר על פרויקטים מוצלחים שמתרחשים ברחבי הארץ. לעמותת ותיקי הגליל היה חלק קטנטן בכנס, כאשר מוש הראל הציג את פרויקט היזמות "גמלאים עושים עסקים". גם שני פוסטרים משלנו הציגו שם: פרויקט קהילת הגמלאים הצעירים (אצלנו הם נקראים "גמלאונים"), שמובילה עינת פורת-עמוס, ופרויקט "בשביל המוח" שמוביל ד"ר יוסי חלמיש. כ- 180 ההרצאות בכנס נגעו בכל תחום אפשרי שיש לו נגיעה לחיי הזקן: מעמד הזקן בחברה, חוק ומשפט, משמעות החיים, עבודה ותעסוקה, יחסים בין דוריים במשפחה, זוגיות, בדידות, פעילות גופנית, התעללות, סיעוד, דיור מוגן, שואה, חקר המוח, כלכלה ועוד ועוד.

מובן שמכל ים הנושאים, שמעתי רק טיפה, ורק מה שבחרתי. אבל בכל הרצאה מצאתי את הקשר אל הבועה הקטנה בה אנו חיים ועל הזקנים שלנו. אגב, המילה "זקן" מתייחסת למי שהוא בן 65 ומעלה. נכון שזקן זה לא עניין של גיל, אלא של הרגשה, אבל זאת המילה המקובלת. מה לעשות?

אנו עומדים בפתחו של עולם חדש: "העולם שייך לזקנים". תוחלת החיים בעולם בכלל ובישראל בפרט, גדלה במהירות. היום יש לנו במתנה 30 שנה של גמלאות. הגמלאים בעלי ניסיון וידע, הם יכולים וצריכים לתרום לחברה, אבל גם מגיע להם להזדקן לאט ובכבוד. פה בקיבוץ מהווים הגמלאים יותר מ- 50% מהחברים. אנחנו מאפשרים לחברים לעבוד, לעיתים הרבה מעל גיל הפנסיה הרשמי ומעודדים תרומה לקהילה בהתנדבות. רבים מאוד אכן מתנדבים.

"כבד את אביך ואת אימך..." אל תשליכני לעת זקנה" הם משפטים מפורסמים, שכולם יודעים לצטט. משפטים אלה נכתבו בתנ"ך, כי הם לא מובנים מאליהם, ולעיתים כל כך קשים ליישום. האם אנחנו בכפר הנשיא עושים הכל, כדי לכבד את הורינו? את ותיקינו?

אריכות ימים היא ברכה, אך האם היא מלווה גם באיכות חיים ובבריאות טובה? מה תורם לאיכות חייו של הזקן?

בראש וראשונה יחסים טובים עם הילדים והנכדים. המשפחה היא המרכיב המרכזי, לפני השירותים שהמדינה או הקיבוץ מספקים. על כך מעידים מחקרים רבים, וכל אחד יכול להעיד זאת על עצמו. לכן חשוב כל כך שבני המשפחה יעשו ככל יכולתם כדי לבקר, לטלפן, לעזור ולהיות נוכחים. אני שמחה על כך, שאגף הרווחה שלנו עשה סוף סוף את הצעד הראשון לקראת שיתוף פעולה עם הבנים.

גורם נוסף לאיכות חיים הוא משמעות בחיים – סיבה טובה לקום בבוקר. חשוב לתכנן את היום שאחרי הפרישה, ולא לראות בו רק גזירה רעה. מי שיוצר, מי שלומד, מי שמבשל, מטפל בנכדים, עובד בגינה, מטייל, מוכר את מעשה ידיו, שומע מוסיקה... וממלא את יומו בעיסוק שגורם לו הנאה, הוא אדם יותר מאושר. הירידה ביכולת הקוגניטיבית היא הפחד הגדול של כל מבוגר. אנשים מבוגרים שיש להם משמעות בחיים, שומרים על היכולת הקוגניטיבית, ישנים יותר טוב בלילה ושמחים יותר.

מה עוד תורם לאיכות החיים? תמיכה חברתית. כמה שיותר להיפגש, לדבר, לשתף ולהקשיב לאחרים. לפעמים צריך להתאמץ כדי להיפרד מהבית החמים, הטלוויזיה, השמיכה, או הספר ולצאת למפגש חברתי. החברותא חשובה ויש לנו כאן, ברוך השם, הרבה הזדמנויות להיפגש, אם רק רוצים.

יש גם צדדים מכוערים בזיקנה:

אלימות. כל זקן חמישי בישראל מדווח על אלימות, התעללות או הזנחה. זה יכול להיות מאדם זר או מוכר, בן משפחה או נותן שירותים. תארו לעצמכם כמה מקרים לא מדווחים... המספרים מפחידים. האם יכול להיות שזה קיים גם אצלנו?

גרנט־פוביה – פחד מזקנה. איפה זה אצלנו? ברתיעה לבקר בבית יונתן. או יותר גרוע מזה – הימנעות מכניסה ל"מפגש". סתם חבל בעיני, אבל על זה כבר דיברתי במאמר אחר.

Ageism, או בעברית גילנות – הוא מושג שפירושו אפליה על רקע גיל. גילנות קיימת בכל מקום: בתקציבי המדינה, בתקשורת, בפיתוח שירותים, במערכת הבריאות. האם גם אצלנו? 60% מהזקנים בישראל אינם מקבלים פנסיות בכלל, וחיים רק מקצבת זקנה והשלמת הכנסה. אצלנו הפנסיות קטנות מדי, ואני מקווה שבקרוב מאוד נצליח לתקן את המעוות. אבל עד אז אין פה זקן אחד, שלא מקבל את הסיעוד המגיע לו.

גילנות אני רואה אצלנו דווקא לא בכסף, אלא בשיח הציבורי, ביחס מתנשא ומזלזל מצד חברים צעירים, המתארים את הוותיקים כמי שמהווים נטל, כמי שדעתם כבר לא רלוונטית, כמי שדירתם שייכת עוד בחייהם ליורשיהם, בדרישה למחוק את הוותק וכו'. (הדיונים על שיוך דירות היו מבישים מבחינת היחס לוותיקים). גילנות אני רואה לעיתים גם ביחס לא מכבד של בעלי תפקידים כלפי זקנים במצוקה.

סבא שלי היה אומר: "לא יפה לצחוק על אנשים, אבל על זקנים מותר לצחוק, כי כל אחד יהיה בעצמו זקן". פעם חשבתי שזה משפט "מגניב". סבא שלי ז"ל, כשהיה בן 75, כמו רבים כמותו - לא חשב, שהוא זקן, ולכן הרשה לעצמו לדבר כך. אבל זו

גילנות! היום אני כבר סבתא בעצמי. לא הייתי רוצה שילעגו לי כשהייה זקנה. לכן עדיף לתת דוגמה טובה לצעירים, ולאמץ את הפסוק "...והדרת פני זקן" הלכה למעשה.

נורית

שֵׁן יָךְ תִּהְיוּ עֵר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

השקרן!

יושב לו בכנסת שקרן פתלוגי
ד"ר עם תעודה בתחום הגניקולוגי
למדינת ישראל ולחוקיה נשבע אמונים
אך עושה הכול להורסה מבפנים....
הכול כמובן בחסות זכות הדיבור
ובמימון מלא מכספי הציבור...
ששוב נוכח לדעת
שהנגע הוא גם חולירע וגם צרעת
ובחוות דעת נוספת – גם חשש לקדחת...
גידול לא שפיר
שעלול להפוך לממאיר
ביצה סרוחה – הס פן תעיר...
והעם בציון יושב ומחריש
כיצד אותו אוויל משריש
מוציא דיבתו בראשי חוצות
קבל עם ועולם ומנהיג מן התפוצות.
כמה צפוי וכמה לא מפתיע
שלמרות כל עוולות "הכיבוש" המזוויע
הד"ר השקרן כלל לא ממהר
לארוז מזוודות ומכאן להגר
לדמוקרטיה אחרת במזרח התיכון
למשל סוריה, מצרים, ירדן, לבנון...
אפילו לא לפלשתין עם חלילה תיקון.

לשקר אין רגליים, אך לשקרן יש ויש
ולשון משתלחת שלא מפסיקה לקשקש
עם רופא שכזה זה פשוט מתבקש
שגם אבי הרופאים – היפוקרטס – היה מתבייש...

לוח מודעות

תזכורת

יש להזמין גז אך ורק מ"מרכז האנרגיה" בחצור
בטל. 6936806
ולא מפזגז

מהמפגש-

ביום שני ... 3/2/14 ... בשעה 10:00

נחגוג ימי הולדת לחודשים דצמבר-ינואר-פברואר.

הצטרפו אלינו להרמת כוסית, תה, קפה ועוגה!

בשבוע החולף התחלנו חוג נגרות עם רמי גולן.

כרגע התגבשה קבוצה ניסיונית ואנו לומדים כיצד להתארגן עבור חוג מסוג זה בתוך המפגש (כלים, שולחנות, ציוד וכדו'). אני מודה לרמי על היוזמה והרצון הטוב לחלוק עמנו מניסיונו הרב ושמחה לומר שהמפגש הראשון היה מוצלח מאוד!

אנו מתכננים להקים קבוצה נוספת בהמשך, אז אנא פנו אלי במידה והנכם מעוניינים.

מתנות ועבודות יד - ניתן למצוא במפגש עבודות יד שונות: אפודות, כובעים, שמיכות טלאים, בובות, תיקים, ריבות וספר ילדים שכתבה נורית....בהמשך יהיו לנו גם עבודות עץ באדיבות הנגרים המקומיים שרק החלו את מלאכתם.

הרבה בריאות... ושבת שלום! שפרה

ונניח ולא היו נרצחים בשואה שישה מיליונים

**ונניח היו הקורבנות מונים "רק" במירכאות כפולות ומכופלות
חמישה או שלושה או מיליון אחד בלבד**

ונניח ובין הנספים לא היו מיליון ילדים אלא מניין או שניים

**ונניח שהיו מוצאים דרך יותר "הומאנית" לקטל הנוראי מאשר תאי
הגזים.**

ונניח שהביטויים קטל והומאני יכולים להופיע בסמיכות כזו מצמררת

**ונניח ואכן כדברי השלט "העבודה משחררת" אבל נטלו ממך את חופש
הבחירה בשחרור הזה**

**ונניח שמסעות המוות הרגליים לא היו נערכים בשלג המקפיא אלא בימי
אביב שטופי שמש כשהכול ירוק ופורח מסביב**

**ונניח שהרכבות לא היו רכבות משא והקרונוט עמוסים עד מחנק אלא
הייתה זו נסיעה במחלקה ראשונה רק שהיעד לא שונה ועדיין תמיד
הכרטיס הוא לכיוון אחד בלבד**

**ונניח שהטלאי הצהוב לא היה מבד עלוב אלא סיכת זהב מעוצבת ועדיין
חרוט עליה באותיות בולטות JUDE**

**ונניח שהעולם לא היה מחריש, עוצם עיניים ועסוק בענייניו
ולא מאפשר לדבר כזה להתרחש בעבר בהווה או בעתיד בשום מקום
בעולם**

**גם אז אסור לנו להניח ולו לרגע לשכוח לסלוח להמעט לסלף לעוות
לתרץ להבין לקבל להקל, אלא לזכור שהכול קרה רק משום שאנחנו**

JUDE

כתב: אבי רוזנקרנץ (2007)

הפינה הויזואלית

עוד מעט נוסטלגיה לזכר הימים ההם

מזכירות והנהלת חשבונות

הרפת ומגדל התחמיץ

תאמינו או לא...
זה כל כפר הנשיא (מתל רומן)

אם איני טועה, אלו הם
צריף התרבות ובית הספר

וגם חדש תחת ישן יש לנו

תדלוק ראשון בתחנה החדשה

צומת המקלחת הציבורית
מקבל מתיחת פנים

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 31.01.17

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 4 - #5

Village News: WHERE IS THE RAIN? Of course by the time you read these pages we may already have had some...but this is an uncommonly dry and warm winter, even for the middle east.

Tom Maayan returned from studying at Seton Hall in the USA and was drafted into the army. In tandem, he will also be joining the Poal Jerusalem basketball team, which is the leading team of all the professionals. He plays beside Leor Eliyahu, Yotam Halpirin and many other exceptional players slated for the national team. We know Tom will use his time to study and improve his game. This week he flies with the team to Kiev, Ukraine, despite the demonstrations. We hope he returns safely with a win behind them. He's on the map and staying there!

Congratulations to Nira Koren who is taking up the post of contactperson for the new neighborhood. She is replacing Colin Primost, who is retiring, and will be looking for ways to increase the partnership and good will between our two entities: extension neighborhood and kibbutz. Right now we are going through a process of mediation in order to settle some outstanding issues of dispute. She intends meeting with each family of the neighborhood individually in order to get a clearer picture of these issues and we wish her very good luck on her new position.

These days you can hear the sounds of hammering as lots of building is going on. We're no longer building massive projects like we used to (24 at a time) but individual homes are being built. New building going up, home renovations and extensions are being done as well paths and roads being repaired. Nice work.

The Mifgash managed to purchase new sofas that are and look very comfortable (or so we are informed by those who sit on them). Also in the Mifgash, once a

month there is a meeting with people who work in various fields. This past week there was a meeting with Yohai Wolfen about how to retain your health. It was very well attended and interesting. He talked about happiness and remaining active in ways that give life meaning to the individual. He said it's not just about knowing and feeling but also have to know how to let go of negative feelings. We also have to eat and sleep well. How simple and how important!

We have just heard that Eddie Nemenov is in the Naot Tiberius Seniors Home. He is feeling a bit better and would love to be visited so, if you're in Tiberius, think about going in to see him. The home is located just above Egged. Details may be gotten from Dorit.

This past Saturday was Michael Yithaki's Bar Mitzvah. The Club Room served as a synagogue for the service and his party was held there afterwards. This is an exciting time for Aviva (Ben-Haim) and Benny Goldberg and family as this was their first grandchild to go through this rite of passage. The family wishes to express their thanks to all those who helped and especially to Tzila Ben-Reshef for the organization of the Club Room.

A week before another Agamon classmate also celebrated: Gidi Bar-David had his synagogue service in Ramat Gan on Thursday and on Friday morning he put on tefillin at the Western Wall in Jerusalem - with his family in attendance of course. Congratulations to both families and the Bar Mitzvah boys.

Congratulations to Elisheva of the Schwartz family. She arrived with her parents, Shoshanna and Asi, in order to celebrate her second birthday in the park with grandma Suzan and aunt Shifi and all the family as well as numerous friends. The horse, Aviva, was also there to offer rides to those children that wanted to. Mazal Tov to them all. It's so nice to see the park being used for parties.

Speaking of birthdays: Orah Namali has come from England in order to celebrate with Izzy and Alice. Welcome!

A few weeks ago the Rimón kindergarten children were taught about Haim Nachman Bialik. This week, in order to acculturate them, they went to see a play performed using his poems. We're sure they enjoyed it.

The Tu b'Shvat planting (that was put off because of rain that never arrived) will be held this Saturday at 11:00 in the new neighborhood, in the lot adjacent to Ruti Gedalizon's house. The planting will commence after a short ceremony and refreshments. The trees planted will be those that are native to Israel. Don't forget to bring shovels and other gardening equipment.

This Saturday the pre-army group will again host a selection of those seeking to join the program next year. We hope they choose wisely from the selection of those they have met so far.

JUST IN: Last week a picture of Marky's was auctioned off by Christies in London. For those of you who don't know, Christies is the leading auction house for art and artifacts of some of the most famous artists and art works. The picture was sold by the son of the purchaser, who bought it many years ago from Marky (and the kibbutz). The picture remains in London, but the pride is all Marky's !

Have a wonderful Shabbos and hope that next week is full of interesting news.

Michal Ashchar and Sami Ochayon

Commemorations:

08.02.00	Mrs. Esther Solomon	אדר תש"ס	א'
15.02.83	MRs. Reggie Friedlander	אדר תשמ"ג	ב'
05.03.87	Zvi Leninson	אדר תשמ"ז	ד'
27.02.01	Mr. Emil Frank	אדר תשס"א	ד'
14.02.59	Zvi Shechori	אדר תשי"ט	ו'
12.02.08	Reva Ben-Nathan	אדר תשס"ח	ו'

Anniversaries:

02.02	Ariella & Gilad Steiner
08.02	Penina & Yaron Zeevi

Birthdays:

03.02	Mrs. Hilda Barak Ruti Eitam (Ehrenberg g/daughter)	04.02	Bob Vignaux Lehi Rosenkrantz Renana Habibi
05.02	Ruti Erez Aya Farchi (Waterman g/daughter) Noam Segev-Kropero Shani Shoer (T.Amit g/daughter)	06.02	Elaine Easton Tal Ashkenazi (Kendell grandson) Or-Moshe Farchi (Waterman g/son)
07.02	Galil Rosenkrantz Esther Harush (Waterman g/g/d) Galit Solomon Avishai Omer	08.02	Liran (Glick) Sanana Nofar Cohen (Marks granddaughter) Danielle Ehrenberg (granddaughter) Meital Gluck

NOTICES**TU B'SHVAT PLANTING**

**Saturday 01.02 at 11:00 In the new neighborhood
(Lot adjacent to Ruti Gedalizon)
Ceremony and refreshments before the planting.**

**Coffee, Cake and Conversation
Whats' happening in the kibbutz?
With Baruch Cohen
Friday 07.02.14 at 9:00 in the Club Room
Everyone Welcome.**

**Our condolences to the Verod family on the passing of
Gertie Z"L.**

REMINDER

To order gas cannisters, please call the Energy Center in Hatzor at 6936806. **DO NOT CALL PAZGAS !**

From the Mifgash

On Monday, 03.02, at 10:00 - we will be celebrating the birthdays of all those born in the months of December - February. Come along!

Last week we started a trial carpentry workshop with Rami Golan. We still have to see how this will work out. Many thanks to Rami for his willingness to do the workshop and we hope that it will work out well. We plan on opening another workshop soon, so be in touch if you're interested.

Craft gifts: there are a variety of craft gifts to offer in the Mifgash, such as knit goods, dolls, carriage quilts, jams and even a children's book that Nurit Oren wrote. Do come in and have a look around.

Shifra

Aging in an Aging World

A conference on aging was one held in Tel Aviv Convention Park last week, that included medical and research personnel, nursing and hospice staff and employment and welfare workers. About 1500 people attended the conference. The Upper Galilee had a small contingent but Mush Harel presented his theme of Retirees Opening Small Businesses. There were two posters which explained about our push to engage younger retirees (Einat Porat-Amos) and the brain training done by Dr. Yossi Halmish.

There were 180 presentations and lectures during the conference which covered everything from the status of the aged in our communities, laws and judgments,

giving life meaning, work, bridging the generation gap, couplehood and loneliness, physical activity, nursing, assisted living, the Holocaust, economics and much more.

It was much too much to listen to more than a small selection of lectures. By the way: the word 'old' refers to anyone over the age of 65. Though it's true that age is not just a function of the years but also of attitude, we can't escape the fact that over the age of 65, we're getting old.

We also can't avoid the fact that as life expectancy and health have improved, more and more of the population is aging and even passing the 100 year mark. Today many of us will have a good 30 years to pass as 'old' not to mention that here on the kibbutz more than 50% of the population is already over the age of 65. Up to now we have allowed members to work way beyond the age of retirement as a way of 'giving' to the community.

One of the things we would like to encourage is a good relationship between people and their own families. This is the central issue of caregiving even before state agencies or a kibbutz steps in. It's important to encourage children and grandchildren to visit, call and keep hands on. That's why the recent initiative to establish contact with children living outside the kibbutz is so important.

The importance of having something to look forward to and a reason to get up in the morning cannot be overstressed. It's important to plan for the day AFTER you stop work and not to see it as an end to all meaningful endeavor. There are still ways to contribute and to enjoy oneself, to do things one never had time for before. The most frightening thing for people is the possibility of losing cognitive function. Research shows that the more you have to look forward to the less cognitive function may be lost; you also sleep better at night and are happier.

Community support buffers the aging process. People need to meet, talk and take an interest in each other. The effort has to be made to leave your comfortable abode and seek out others.

There are also bad sides to aging:

1. Violence - we hear and read of cases of elder abuse, and those are only the reported ones.

2. Gerantopia - fear of aging. How few of us go visiting in Beit Yonatan? We, the relatively healthy and still 'young' do not want to be around those who do need care...not to mention entering the Mifgash!
3. Ageism - or discrimination accompanying aging. You even find it in government with the lack of funds allocated for programs to help the aged; in the media, and the health services. Did you know that 60% of the aged people in Israel do NOT receive pensions? They have to subsist on the National Insurance monthly allotment and a small sum to bring it up to minimum wage levels. Our kibbutz pensions are very low but we hope that in the near future we'll be able to raise them. But, to differentiate from outside, there is not one aged person here who lacks any needed nursing care.

Here we see the affects of ageism not in allocated funds, but rather in public discourse. There is a distinct dismissive attitude on the part of younger members, who look on our aging population as a burden, lacking relativism and whose houses are already part and parcel of an inheritance for the younger (even with the older members still in residence). Certainly there is a lack of respect in the way older people are addressed by our officials.

My grandfather used to say that it's not nice to laugh at people, except the aged, because everyone will age in their own good time. My grandfather (like many others) at 75 never thought of himself as 'old'. But this too is a signal of ageism. I'm already a grandmother, but I won't find it comfortable when I'm ignored as I age. We try to offer an alternate view of aging by example: as we behave towards our elderly, so others will behave towards us. This should be what we mean when we say: "respect your elders".

Nurit Oren